

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

ИЗВАДКА

от Доклад за второ гласуване – част 4

Относно: Закон по проект на Данъчно-осигурителен процесуален кодекс № 502-01-9,
внесен от Министерски съвет на 26.08.2005 г., за второ четене

ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛЕН ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

ОТНОСНО: Текстове приети съгласно **чл. 71, ал. 1 от ПОДНС** на пленарно заседание,
проведено на **19 декември 2005 г.**

Глава деветнадесета
СЪДЕБНО ОБЖАЛВАНЕ НА РЕВИЗИОННИЯ АКТ

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Обжалване пред съда

Чл. 156. (1) Ревизионният акт в частта, която не е отменена с решението по чл. 155, може да се обжалва чрез решаващия орган пред окръжния съд по местонахождението му в 14-дневен срок от получаването на решението.

(2) Ревизионният акт не може да се обжалва по съдебен ред в частта, в която не е обжалван по административен ред.

(3) Ревизионният акт не може да се обжалва по съдебен ред в частта, в която жалбата е изцяло уважена с решението.

(4) Непроизнасянето на решаващия орган в срока по чл. 155, ал. 1 се смята за потвърждение на ревизионния акт в обжалваната част.

(5) В случаите по ал. 4 жалбата против ревизионния акт може да се подаде в 30-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне чрез решаващия орган пред окръжния съд по местонахождението му.

(6) Решаващият орган не може да постанови решение след изтичането на срока за изпращане на преписката в съда.

(7) Срокът за произнасяне по жалбата може да бъде продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и решаващия орган за срок до 3 месеца, в което се посочва срокът на продължаването. При неизпълнение в този срок се прилагат разпоредбите на ал. 5 и 6.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Дял четвърти
СЪБИРАНЕ НА ПУБЛИЧНИТЕ ВЗЕМАНИЯ

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Глава двадесета
ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Ред на събиране

Чл. 163. (1) Публичните вземания се събират по реда на този кодекс, освен ако в закон е предвидено друго.

(2) Частните държавни и общински вземания се събират по общия ред.

(3) Публичните вземания се събират от публичните изпълнители при Агенцията за държавни вземания, освен ако в закон е предвидено друго.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Изпълнително основание

Чл. 165. Събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Установяване

Чл. 166. (1) Установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон.

(2) Ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в Закона за административното производство. Ако в съответния закон не е определен органът за издаване на акта, той се определя от кмета на общината, съответно от ръководителя на съответната администрация.

(3) Актът за публично общинско вземане се обжалва по административен ред пред кмета на общината, а за публично държавно вземане - пред ръководителя на съответната администрация по реда на Закона за административното производство. Ръководителят на администрацията може да упълномощи органи, горестоящи на органа, издал акта, които да разглеждат по същество и да се произнасят по жалбите против актовете за публични вземания. Заповедта за упълномощаването се обнародва в "Държавен вестник".

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Публичен изпълнител

Чл. 167. (1) Публичният изпълнител е орган на принудителното изпълнение и осъществява действията по обезпечаване и принудително изпълнение на публичните вземания по реда на този кодекс.

(2) Публичните изпълнители са:

1. служители на Агенцията за държавни вземания;
2. органи на Националната агенция за приходите.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Начини на погасяване

Чл. 168. Публичното вземане се погасява:

1. когато е платено;
2. чрез прихващане;
3. по давност;
4. при опрощаване;
5. при смърт на физическото лице - след изчерпване на имуществото му, освен ако наследниците или други лица отговарят за публичното задължение;
6. след разпределение на постъпленията от осребряване на актива на юридическо лице, обявено в несъстоятелност, освен ако други лица отговарят за публичното задължение;
7. при заличаване на юридическото лице след прекратяване с производство по ликвидация, освен ако други лица отговарят за публичното задължение.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Прихващане до започване на производството за принудително изпълнение и обезпечение

Чл. 170. (1) Извън случаите по чл. 128-130 до образуването на производството за принудително изпълнение на публичното вземане компетентният за установяването на публичните вземания орган извършва прихващане по реда на чл. 166, ал. 2, когато са налице основания за погасяването му с изискуемо вземане на длъжника за надвнесени или подлежащи на възстановяване суми от публични вземания, и по актове, издадени от същия орган, компетентен да ги определя. Длъжникът се уведомява за направеното прихващане.

(2) При условията на ал. 1 прихващане може да поиска и длъжникът. Отказът за прихващане може да бъде обжалван от длъжника по реда на Закона за административното производство. Отказът се обжалва пред органите по чл. 166, ал. 3 в 7-дневен срок от съобщаването му.

(3) Може да се извърши прихващане с погасено по давност публично задължение, когато вземането на длъжника е станало изискуемо преди задължението му да бъде погасено по давност.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Давност

Чл. 171. (1) Публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

(2) С изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Отписване на вземанията

Чл. 173. Вземанията се отписват, когато са погасени по давност, както и в случаите, предвидени със закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Трети задължени лица

Чл. 176. (1) Когато по силата на закон публичното вземане се удържа и внася от трето лице, различно от длъжника, правилата на този кодекс по отношение на длъжника се прилагат и по отношение на третото лице.

(2) Когато третото задължено лице по ал. 1 не е удържало или не е внесло публичното задължение, то отговаря солидарно за него.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Глава двадесет и първа

ИЗПЪЛНЕНИЕ

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Глава двадесет и втора

ОТСРОЧВАНЕ И РАЗСРОЧВАНЕ

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Раздел I

Отсрочване и разсрочване на публични задължения

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Раздел II

Особени случаи

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Оздравителен план при разсрочване и отсрочване

Чл. 189. (1) Оздравителен план или извънсъдебно споразумение в производството по несъстоятелност не може да предвижда намаляване, отсрочване и/или разсрочване на публични задължения без предварителното съгласие на министъра на финансите, който взема предвид становището на съответните органи по чл. 184, ал. 1 за разсрочване на задължения за задължителни осигурителни вноски. Не се допуска преобразуване на публични задължения в акции и дялове от капитала на дружеството длъжник.

(2) Министърът на финансите не дава съгласие по ал. 1, ако по отношение на намаляването, разсрочването или отсрочването на публичните задължения планът или извънсъдебното споразумение съдържат по-неблагоприятни условия, отколкото за задълженията към другите кредитори.

(3) Не се допуска намаляване на главницата по публични държавни и общински задължения.

(4) Намаляването на лихвените задължения по публични вземания се допуска само ако се поеме задължението погасяването на главницата да се извърши в определените от министъра на финансите срокове.

(5) При неизпълнение на условията по ал. 1 - 4 съдът не допуска оздравителния план за разглеждане от събранието на кредиторите. При неизпълнение на оздравителния план или извънсъдебното споразумение съдът възобновява производството по несъстоятелност по искане на министъра на финансите или на упълномощено от него лице, като в този случай не се прилага изискването публичните задължения да представляват не по-малко от 15 на сто от общия размер на вземанията съгласно чл. 709, ал. 1 от Търговския закон.

(6) За извършеното намаляване, отсрочване или разсрочване се уведомява органът, установил вземането.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Глава двадесет и трета КОНКУРЕНЦИЯ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименование.

Действия след приключване на изпълнителното производство

Чл. 192. В случаите по чл. 191, ал. 1, ако след осребряване на имуществото на длъжника и погасяване на задълженията и разноските по изпълнението останат парични средства, Агенцията за държавни вземания ги превежда по сметката на съдия-изпълнителя.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Принудително изпълнение при несъстоятелност

Чл. 193. (1) Имущество, върху което преди откриването на производство по несъстоятелност вече са наложени мерки за обезпечаване на публични вземания или срещу което е започнало принудително изпълнение за събиране на публични вземания, се реализира от публичния изпълнител при условията и по реда на този кодекс.

(2) Когато получените от реализацията на имуществото по ал. 1 средства не покриват изцяло вземането и натрупаната лихва и разноските по публичното изпълнение, държавата или общината се удовлетворяват за остатъка по общия ред.

(3) Когато получените от реализацията на имуществото по ал. 1 средства превишават вземането и натрупаната лихва и разноските по изпълнението, публичният изпълнител превежда остатъка по сметката на несъстоятелността.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Глава двадесет и четвърта ОБЕЗПЕЧЕНИЯ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименование.

Раздел I

Обезпечаване на публични вземания

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименование.

Съдържание на постановлението

Чл. 196. (1) Постановлението се издава в писмена форма и съдържа:

1. името и длъжността на органа, който го издава;
2. наименованието на акта, номера и датата на издаването му;
3. фактическите и правните основания за издаването му;
4. наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника;
5. размера на публичното задължение и лихвите;
6. вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага;
7. забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка;
8. пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението;
9. датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му.

(2) Препис от постановлението се изпраща на длъжника и на третите лица, засегнати от действията.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Обжалване

Чл. 197. (1) Постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред изпълнителния директор на Агенцията за държавни вземания, съответно пред директора на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по местонахождението на публичния изпълнител, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата.

(2) Решението на органа по ал. 1 може да се обжалва пред окръжния съд по местонахождението на публичния изпълнител, съответно на териториалната дирекция, чийто директор го е издал, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния взыскател. Непроизнасянето на решаващия орган в сроковете по ал. 1 се смята за потвърждение на постановлението, което може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне.

(3) Съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

(4) Решението на окръжния съд не подлежи на обжалване.

(5) Трети лица могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от публичния изпълнител само когато той я е наложил върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. Жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собственост на длъжника при налагането на запора или възбраната.

(6) Изпълнението на постановлението, с което се налага обезпечението, не може да бъде спряно поради обжалването му.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Раздел II

Обезпечителни мерки

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименование.

Замяна на обезпечителни мерки

Чл. 199. (1) Публичният изпълнител или съдът след като обсъди възраженията на публичния взыскател може по искане на длъжника да допусне заменянето на един вид обезпечение с друго равностойно обезпечение.

(2) Без съгласието на публичния взыскател длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Паричната гаранция се прави по сметката на публичния изпълнител.

(3) В останалите случаи наложеното обезпечение може да бъде заменено със съгласието на взыскателя и публичния изпълнител чрез налагане на възбрана върху недвижим имот или на запор върху движими вещи или банкови сметки, посочени от длъжника.

(4) В случаите по ал. 1, 2 и 3 запорът и възбраната се отменят.

(5) Отказът на публичния изпълнител за замяна на наложеното обезпечение, включително на обезпечителните мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5, подлежи на обжалване по реда на чл. 197.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Налагане на запор

Чл. 200. Налагането на запор се извършва от публичния изпълнител с постановление за обезпечение.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Запор върху вземания на длъжника

Чл. 202. (1) Запорът върху вземания на длъжника и свързани с него лица от банки се извършва чрез връчване на запорно съобщение на банките, като запорът се смята наложен от часа в деня на връчване на запорното съобщение на банката. Подлежат на запор всички видове банкови сметки,

депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление от длъжника.

(2) Запорът върху ликвидно или изискуемо вземане, което длъжникът има към трето лице, се налага чрез запорно съобщение, което се изпраща на длъжника, на третото задължено лице и на банките, в които третото задължено лице има сметки.

(3) Запорът се смята наложен спрямо третото задължено лице и банките от деня и часа на получаването на запорното съобщение.

(4) Налагането на запор върху вземания по изпълнителни листове се извършва чрез опис и изземване от публичния изпълнител, който ги предава за съхранение в банка. За изземването и предаването на изпълнителните листове в банка се съставя протокол.

(5) Ако запорираното вземане е обезпечено със залог, нарежда се на лицето, което държи заложената вещ, да не я предава на длъжника и да я предаде на публичния изпълнител.

(6) Ако запорираното вземане е обезпечено с ипотека, запорът се отбелязва в съответната книга в службата по вписванията.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Запор върху ценни книжа и дялове

Чл. 203. (1) Налагането на запор върху налични ценни книжа става чрез опис и изземване от публичния изпълнител, който ги предава за съхранение в банка. За изземването и предаването на наличните ценни книжа в банка се съставя протокол.

(2) При налагането на запор върху налични поименни акции или облигации публичният изпълнител уведомява дружеството за това. Запорът има действие за дружеството от получаване на запорното съобщение.

(3) Запорът върху безналични ценни книжа се налага чрез изпращане на запорно съобщение до Централния депозитар, като едновременно с това се уведомява дружеството. Централният депозитар уведомява незабавно съответния регулиран пазар за наложения запор.

(4) Запорът върху държавни ценни книжа се налага чрез изпращане на запорно съобщение до лицето, водещо регистър на държавни ценни книжа.

(5) Запорът по ал. 3 и 4 има действие от момента на връчването на запорното съобщение.

(6) Централният депозитар и лицето, водещо регистър на държавни ценни книжа, са длъжни в 3-дневен срок от получаване на запорното съобщение да съобщят на публичния изпълнител какви ценни книжа притежава длъжникът, наложени ли са други запори и по какви претенции.

(7) От получаване на запорното съобщение безналичните ценни книжа преминават на разпореждане на публичния изпълнител.

(8) Запорът върху дял от търговско дружество се налага чрез изпращане на запорно съобщение до дружеството и има действие от датата на получаване на запорното съобщение. По искане на публичния изпълнител запорът се вписва по реда за вписване на особен залог върху дялове от търговски дружества в търговския регистър.

(9) Запорът върху ценни книжа обхваща всички имуществени права по ценната книга.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Запор върху парични средства

Чл. 204. Налагането на запор върху парични средства на длъжника в национална или чужда валута по чл. 215, ал. 2 се извършва чрез описването, изземването и внасянето ѝ по сметката на публичния изпълнител. При преизчисляване на курса на чуждата валута се прилага курсът на банката, чрез която се извършва операцията по внасяне на валутата.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Възбрана

Чл. 205. (1) Налагането на възбрана върху недвижим имот или кораб се извършва чрез вписване на постановлението по разпореждане на съответния съдия по вписванията по реда на вписванията. За извършеното вписване съдията по вписванията изпраща съобщение до длъжника. За възбраната се изпраща съобщение до Централния регистър на особените залози. Особен залог, вписан след съобщението, не може да се противопостави на публичното вземане.

(2) За наложената възбрана върху кораб се изпраща съобщение до изпълнителна агенция "Морска администрация" за вписване в съответните регистри на корабите. Прехвърлянето на правото на собственост, учредяването и прехвърлянето на вещни права и учредяването на вещни тежести

върху кораба, извършени след получаване на съобщението за наложен запор, нямат действие спрямо публичния взыскател.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Действия на запора и възбраната

Чл. 206. (1) Доколкото в този кодекс не е предвидено друго, запорът и възбраната, наложени за обезпечение на вземането, произвеждат действията, предвидени в чл. 345, 346 и 347, чл. 354, ал. 1, чл. 391, 392, 395, 396 и 397 от Гражданския процесуален кодекс. Органът, наложил обезпечението, може да предяви срещу третото задължено лице иск за сумите или вещите, които то отказва да предаде доброволно.

(2) От датата на получаването на запорното съобщение третото задължено лице не може да предава дължимите от него суми или вещи на длъжника, като спрямо тях то има задължението на пазач. Изпълнението след получаване на запорното съобщение е недействително спрямо държавата. Третото задължено лице отговаря солидарно за вземането с длъжника до размера на задължението му.

(3) Съдът по регистрацията отказва вписване на промени, произтичащи от прехвърлянето на дялове след запора. Управителните органи на акционерни дружества отказват вписване на прехвърлянето на поименни акции от длъжника след запора.

(4) Прехвърляне на дялове и акции, включително поименни, след запорното съобщение няма действие по отношение на публичния взыскател.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

Запор върху стоки в оборот

Чл. 207. (1) Запорът върху стоки в оборот се извършва с опис. Стоките в оборот се предават на отговорно пазене на длъжника и на материалноотговорните лица, които се разпореждат с тях.

(2) Едновременно с налагането на запора върху стоките в оборот може да се наложи запор и върху сметките на длъжника по чл. 202.

(3) Продажбата на стоките в оборот и закупуването на необходимите суровини и материали, както и заплащането на разходите за производството и оборота, могат да се извършват само с предварителното писмено съгласие на публичния изпълнител, наложил обезпечението, при определени от него условия.

Комисията подкрепя текста на вносителя.

22.12.2005 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ:**

ПЕТЪР ДИМИТРОВ